

PASTRAVANU, Grigore Traian
Romania Documentation Project
Romanian
RG-50.573*0013

Box 1, Tape 1

In acest interviu, Grigore Traian Pastravanu, fost inginer, nascut pe data de 10 iulie 1927 la Iasi, povesteste despre pogromul din Iasi din 28 iunie 1941. Isi aminteste ce s-a intamplat cu cei 57 de evrei din Divizia a II-a, Regimentul VII Rosiori Cuza Voda in timpul pogromului si de asemenea prezinta impresiile sale relationate cu evenimentele din 28 iunie 1941.

Domnul Pastravanu isi mentine atentia asupra situatiei celor 57 de evrei, statutul lor in armata, salvarea vecinilor si prietenilor lor de etnie evreiasca si asupra reactiilor tatalui sau la evenimentele care au avut loc.

[01:] 00:40:00 – [01:] 10:51:59

Se prezinta pe sine si familia sa; discuta despre prima sa indatorire intr-o institutie militara responsabila cu aprovizionarea frontului de razboi; descrie indatoririle sale ca factor postal; povesteste despre fratele sau Decebal (amandoi aveau nume ale conducatorilor romani din antichitate); descrie indatoririle tatalui sau; prezinta structura diviziei administrative a tatalui sau; isi reaminteste profesiunile evreilor din aceasta divizie; indica locatiile unde locuiau evrei in Iasi (Targu Cucului, Podul de Fier, Niculina-Socola, Podu-Ros, Padurari); isi aduce aminte de prietenia sa cu electricianul Belhu Mendel Ionel.

[01:] 10:52:00 – [01:] 20:15:59

El prezinta evenimentele la care a luat parte in timpul pogromului din Iasi; isi reaminteste cum tatal sau a reusit sa ascunda si sa salveze cei 57 de evrei; descrie modul in care tatal sau a aflat de la un invatator din Neamt ca evreii sunt impuscati; vorbeste despre felul in care tatal lui a ascuns evreii la corpul de garda unde incapeau maximum 15-20 de persoane, spunand ca sunt dezertori romani arestati de pe front; comenteaza actiunile sale de salvare a prietenilor si vecinilor evrei (familia Segal, familia Herman, Iancu David, Iancu Ziberman), ascunzandu-I in casa parintilor sai de pe Strada Spancioc din cartierul Tatarasi; isi reaminteste ca duminica, pe Strada Bratianu (acum B-dul Independentei), pe Strada Tatarasi, la Podu de Fier si in Piata Sfantul Spiridon a vazut 5-6 cadavre printre care Iancu Schneider, un prieten de-al tatalui lui, doi batrani si unul mai tanar aproape de Cuibul Pasarilor.

[01:] 20:16:00 – [01:] 24:15:59

El relateaza ca duminica seara nu mai erau cadavre pe strazi; isi readuce aminte ca cele 16 persoane pe care el si familia sa le-au salvat ascunzandu-I in casa lor au fost linistiti, cu toate ca printre ei erau si tineri de 20 si ceva de ani; spune ca tatal lui i-a invatat sa fie oameni; povesteste ca tatal sau venea acasa noaptea pentru o ora sau doua, apoi se reintorcea la divizie; vorbeste despre casele evreilor pe care i-au ascuns si care au fost vandalizate de crestini.

[01:] 24:16:00 – [01:] 32:06:59

El povesteste cum el si alti soldati, miercuri seara, i-au dus pe cei 57 de evrei la casele lor in Targu Cucului, Podu de Fier, toti imbracati in haine militare romanesti, pentru a nu fi recunoscuti datorita Stelei lui David; isi aduce aminte ca tatal sau a fost acuzat cum ca ar fi filo-evreu si communist, cu toate ca in Iasi evreii nu reprezentau o comunitate foarte instarita care sa-l rasplateasca; isi reaminteste de evacuarea si retragerea la Filiasi-Dolj; vorbeste de convocarea tatalui sau la Marele Stat Major si cum a primit functia de comandant la liceul militar din Campulung.

[01:] 32:07:00 – [01:] 37:21:00

El vorbeste despre Iancu Schneider, cum el si altii oameni au fost impresionati de moartea acestuia; spune ca uneori noaptea viseaza; comenteaza cum ca in anumite ocazii omul devine o fiara si ca toate acestea puteau fi evitate [lacrimi].